

तुपरमवाचिन्म । अथाचितात् परं नक्तं तज्जाज्ञतेन
भाजयेत् । देवेषु भुक्त पूर्वाह्ण मध्याह्ने स्निभिस्तथा ।
अपराह्णे च पितृभिः सन्ध्यायां शुक्लादिभिः । सर्व-
वेद्यामतिक्रम्य नक्तभोजो सदा भवेत् । हविष्यभोजनं
मानं सत्यमहारवाचयम् । अग्निवाक्यमधःस्थानं नक्त-
भोजो सदा भवेत् ।

चतुर्मासी(चातुर्मास्य) व्रतं भविष्योत्तरे “इष्टं पार्व ! प्रव-
क्ष्यामि गोविन्दशयनव्रतम् । कटिदानं ससत्त्वानं चतु-
र्मासीव्रतक्रमम् । भिक्षुनस्ये सहस्रांशो ज्ञापयन्मधु-
दनम् । तृतीयां प्राप्ते महाराज ! पुनरुत्थापयेत् तम् ।
अधिशयिते च देवे एव इव विधिक्रमः । नाम्बवा स्नाप-
येत् कण्ठं नान्यथोत्थापयेत्तथा । आषाढस्य श्रिते पक्षे
एकादश्यामुवाचिन्मः । ज्ञापयेत् प्रतिमां विष्णोः शङ्ख-
चक्रमटाधरात् । काञ्चीं राजतीं ताञ्जनयीं पित्तलजां
तथा । पीताम्बरधरां सोम्यां पर्यङ्के चाचिन्मे शुभे ।
शुक्लवस्त्रपटच्छत्रे शोषधाने सुपूजिते । प्रभातेऽप्यतो
विष्णोः कृताञ्जलिपुटस्तथा । चतुरो वार्षिकान् मासान्
देवस्थोत्थापनावधि । रमं करिष्ये निवसं निर्विघ्नं
कुर्व मेऽच्युत ! स्त्री वा वरो वा मङ्गलौ धर्मांश्च सुद-
द्वयतः । गृह्णायाश्चियमानेतान् दन्तधावनपूर्वकान् ।
तेषां फलानि वक्ष्यामि तत्कर्तृणां पृथक् पृथक् । मधु-
सूरो भवेद्भ्राजा ! पुरुषो युद्धवर्जनात् । तैलस्य वर्जनादेव
गुन्दराक्षः प्रजायते । कटुतैलपरित्यागाच्छूलनाशमवा-
यात् । मधुकृतैतत्वागेन शोभायमस्तु च भवेत् । योगा-
भ्यसो भवेद्द्वयस्तु स ब्रह्मपदमाप्नुयात् । कटुकान्तिक-
मधुश्चारकवायश्चक्षुषम् । यो वर्जयेत् स वैकुण्ठं दौर्गन्ध्यं
नाप्नुयात् कश्चित् । ताम्बूलं वर्जयेत् भोगी रक्तकण्ठश्च
जायते । घृतत्यागाच्च लावण्यं सर्वस्त्रिगुणतनुर्भवेत् ।
फलत्यागाच्च सतिमान् वल्लभश्च जायते । शाकपलाश-
नाङ्गागो ज्ञापकादमनो भवेत् । पादाभ्यङ्गपरित्यागाच्छि-
रोऽभ्यङ्गं विवर्जयेत् । दोष्मिमान् दोषक्रायेन शोऽपि
क्षोदयतिर्भवेत् । दधिदुग्धैकनियमी शोभन्तो गोपति-
र्भवेत् । इन्द्रातिथित्वनाप्नोति स्वाजीपाक्षस्य वर्जनात् ।
जम्बते सङ्कतिं दीर्घां तैलपक्वस्य वर्जनात् । भूमौ प्रस-
रणायां च विप्रो स्निहवरी भवेत् । सदा स्निहः सदा
योगो मनुर्मांसस्य वर्जनात् । निव्याधिनीहृगोभोजी स्त-
रामद्यं विवर्जयेत् । एवमादिपरित्यागात् धर्मः स्नात्
अमनन्दन ! । एकान्तरोपवासेन ब्रह्मचर्यं महीयते ।

धारणाक्षरोग्याश्च नक्ताभ्यामफलं लभेत् । शौनदो
भवेद्द्वयस्तु तज्जाज्ञाऽस्तुचिता भवेत् । अयं चातुर्मास-
व्रतारम्भो शुक्लमयादावपि कार्यः । यदाह इह-
मर्मः “न यैश्वर्यं मोक्षं शुक्लपुर्वोर्न वाचते” ।
“अष्टत्वं चित्तयेज्ञादौ चातुर्मास्यविधौ नरः । पादा-
भिवन्दनादिष्वोर्ध्वमेष्टोदानजं फलम् । भूमौ भुङ्क्ते
सदा यस्तु स पुत्रिजाः पतिर्भवेत् । नमो नारायणा-
येति जपन्मन्त्रफलं लभेत् । विष्णुपादाब्जसंस्पर्शदिन-
पापात् प्रमुच्यते । पादोदकाभिवन्दनाद् वै गङ्गास्नानं
दिने दिने । पर्वेषु च नरो भुङ्क्ते कुर्वन्नेत्रफलं लभेत् ।
नित्यं शास्त्रहमाख्यानान्नाकान् यस्तु प्रबोधयेत् । व्यास-
स्तुष्यति तस्याशु विष्णु लोकं च गच्छति । कृत्वा प्रेक्ष-
कं विष्णोर्बोदनप्रसरां लभेत् । तोषांस्तु ज्ञापना-
दिष्वानिमेषं देहमाप्नुयात् । पञ्चतव्यायनात् पार्यं । चा-
न्द्रायणफलं लभेत् । अथाचितेन प्राप्नोति पुत्रान् धन्यान्-
श्रेष्ठतः । महाज्ज्वालाभोक्ता सः कल्पस्यायी भवेद्देहि” ।
महाज्ज्वालाभोक्ता उपवासद्वयान्तरितेकभक्तः “शिवोष्कि-
लेन भुङ्क्षानः प्रधानज्ञानमाप्नुयात् । विष्णुदेवकुले कुर्व्या-
दुपवेपथवाजने । कल्पस्यायी भवेद्भ्राजा स नरो नाम
सर्वशः । प्रदक्षिण्यत यस्तु करोति स्तुतिपाठकः ।
हस्तबुद्धिमानेन स तु विष्णुपुरं व्रजेत् । गीतवाद्य-
करो विष्णोर्मांस्त्वं लोकमाप्नुयात् । वासदयं जलत्या-
गाच्च रोगैरभिभूयते । शुद्धवती नरो दद्यादङ्गुतं ताञ्ज-
भाजनम् । सहिरण्यं नृपण्डित ! जयश्लाघ्यं विधिः” ।
चतुर्मासिचतुर्थीव्रतं विष्णुधर्माचाराङ्गम् “इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि
चतुर्थीव्रतं तव । वासुदेवायैव जातः सर्वं देव-
गणा नृप ! । अधिवेन तु मेवेन साध्या जातास्तथा
सुराः । तन्मार्गि चाधिकार्येन चतुरात्मा हरिः स्मृतः ।
नरो नारायणश्चैव हरिः कण्ठश्च वीर्यवान् । चतुरात्मा
हरिर्जातो गृहघमस्य यादव ! । आदिशेषु तु यावुक्तो
मित्रारण्यसंज्ञको । तावैव नाम्नो जानीहि हरिकण्ठो
च यादव । आदित्येषु यावुक्तो यक्षविष्णु चतुरोचनो
तावैव सिद्धसाध्येषु नरनारायणो पुनः । चैव शुक्लवस्त्र-
यान्तु शोषवासस्तु पूजयेत् । देवेषु चतुरात्मानं वित्तं
भक्त्या नराधिप ! । व्रतमेतच्चरः कृत्वा पूर्वोद्देशवत्प-
रम् । न दुर्गतिमवाप्नोति मोक्षोपायश्च विन्दति” ।

चतुर्थीव्रतं विष्णुधर्माङ्गम् “इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्थीव्रतं
तव । कृतादिकं चतुर्थीं पूजयेत् सुगमाहितः । प्रथमे